

Szegedi Ítéltábla

Bf.I.324/2024/15.

A Szegedi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Szegeden, 2024. december 4. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Gyulai Törvényszék 2024. március 5. napján kihirdetett 19.B.135/2023/27. számú ítéletét *helybenhagyja*.

Felhívja Terhelt1 vádlottat, tanú3 és tanú4 egyéb érdekeltet, hogy amennyiben a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül a bűnjeleket nem veszi át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek.

Az ítéltábla a kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2024. március 6. napjától 2024. december 4. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámítja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 20.139,- (húszezer-százharminckilenc) forint bünygyi költség megfizetésére az államnak a Gyulai Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdés]. Ezért őt 10 év szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[2] A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Megállapította, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[3] A szabadságvesztésbe a vádlott által 2022. május 12. napjától 2024. március 5. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította.

[4] Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 723.071,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben ellenérdekű fellebbezések bejelentésére került sor:

[6] Fellebbezett az ügyészség a vádlott terhére súlyosítás, hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabása,

[7] a vádlott és a védő egyezően enyhítés,

[8] tanú4, az elhalt sértett fia súlyosítás érdekében.

[9] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség Bf.363/2023/12. szám alatt az ügyészség fellebbezését fenntartva indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 590. § (3) bekezdés (5), (5a) és (7) bekezdése szerint eljárva bírálja felül azzal, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályokat betartva, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[10] A bűnösségi körülmények kiegészítése mellett indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát súlyosítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben. Egyben indítványozta, hogy az ítéltábla tanú4 fellebbezését a Be. 597. § (1) bekezdése alapján, mint nem jogosulttól származót, utasítsa el. Indítványát írásban részletesen indokolta.

[11] Az ítéltábla, osztva a fellebbviteli főügyészség indítványát, tanú4 fellebbezését, mint nem jogosulttól származót – külön végzésben – elutasította.

[12] A fellebbezési nyilvános ülésen a védő a vádlott személyi körülményeire, enyhe fokú szellemi hanyatlására, alkoholfüggőségére, a sértett közrehatására, jogos védelmi helyzetre hivatkozott. Mindezek alapján elsődlegesen a vádlott felmentését, másodlagosan a büntetés enyhítését kérte.

[13] A vádlott sajnálkozását fejezte ki a sértett halála miatt, egyébként akként nyilatkozott, hogy semmire nem emlékszik, illetőleg maga is a sértett közrehatására utalt.

[14] A fellebbezések alaptalanok.

[15] Ami a védő eredetileg bejelentett fellebbezését illeti, azt a másodfokú eljárásban kiterjesztette és a vádlott felmentését is kérte.

[16] A 2017. évi XC. törvény (Be.) 584. § (3) bekezdés b) pontja értelmében a fellebbező a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti fellebbezését a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésekre nem terjesztheti ki. Ezért a védő felmentést célzó fellebbezése törvényben kizárt, az csak az eredeti, a Be. 583. § (3) bekezdése szerinti körben volt hatályos.

[17] Erre is figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja és a Be. 590. § (3) bekezdése alapján az ott meghatározott korlátok között bírálta felül.

[18] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával, hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le.

[19] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát nem vizsgálta és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[20] Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen vont következtetést Terhelt1 vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is törvényes.

[21] A törvényszék vizsgálta a vádlott esetében az erős felindulásban elkövetettség, illetőleg a jogos védelmi helyzet megállapíthatóságát és helyesen foglalt állást abban is, hogy ezek egyike sem állapítható meg a jelen ügyben.

[22] A használt eszközre, az alkalmazott erő kifejtés mértékére, a támadott testtájékra figyelemmel helyes az egyenes szándékra vont következtetése is az elsőfokú bíróságnak.

[23] A törvényszék a bűnösségi körülményeket döntően helyesen vette számba, ugyanakkor az ítéltábla a súlyosító körülmények közül mellőzte az elkövetéshez használt eszköz különösen veszélyes voltát.

[24] A közbiztonságra különösen veszélyes eszköz meghatározását tartalmazó jogszabály /175/ 2003.(X.28.) Korm. rendelet/ olyan eszközökre vonatkozik, amelyet az állampolgár a közterületen, nyilvános helyen, közforgalmú közlekedési eszközön nem tarthat a birtokában.

[25] Az emberölés esetén – ettől eltérően – különösen veszélyes eszköz az, ami a sértett védekezését kilátástalanná teszi vagy a védekezés esélyét minimálisra csökkenti, pl. vasvilla, machete, szablya. A kés az emberölés elkövetésének tipikus eszköze, a jelen ügyben a vádlott által használt eszköz nem volt értékelhető különösen veszélyesnek.

[26] További enyhítő körülmény az időmúlás, hiszen a bűncselekmény elkövetésétől több mint két év eltelt, amely azonban a cselekmény tárgyi súlyához képest elenyésző.

[27] Az így helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett az ítéltábla álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság arányos szabadságvesztés büntetést szabott ki a vádlottal szemben, annak sem lényeges súlyosítására, sem lényeges enyhítésére nem látott indokot.

[28] Helyes a szándékos bűncselekmény miatt hosszabb tartamú szabadságvesztésre ítélt vádlott közügyektől eltiltása, annak tartama arányos.

[29] Az elsőfokú ítélet egyéb rendelkezései törvényesek voltak.

[30] A kifejtettekből következik, hogy az ítéltábla a fellebbezéseket nem ítélte alaposnak, ezért az elsőfokú ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[31] A kiadni rendelt bűnjelekkel összefüggésben az ítéltábla felhívta Terhelt1 vádlottat, valamint tanú3 és tanú4 egyéb érdekeltet, hogy amennyiben a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül a bűnjeleket nem veszik át, akkor azok az állam tulajdonába kerülnek a Be. 321. § (5a) bekezdése alapján.

[32] A kiszabott szabadságvesztésbe a vádlott által 2024. március 6. napjától 2024. december 4. napjáig letartóztatásban töltött időt is beszámította a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján.

[33] A másodfokú eljárásban a vádlott védelmével összefüggésben 20.139,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az ítéltábla a vádlottat kötelezte a Be. 574. § (1) bekezdése és a Be. 613. § (1) bekezdése alapján.

[34] Az ítélet ellen a Be. 458. § (2) bekezdés a) pontja alapján nincsen helye fellebbezésnek.

Szeged, 2024. december 4.

Dr. Benedek Tibor s. k.

Sefta Márta dr. s. k.

Dr. Joó Attila s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.324/2024/15. számú végzése és a Gyulai Törvényszék 19.B.135/2023/27. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Szeged, 2024. december 4.

Dr. Benedek Tibor s. k.
a tanács elnöke